

Stil, og at det billigere, at Ministeriet paa Trods af Folkethingets Beslutning og imod Forfatningens Forudsætninger har løst Spørgsmaalet saaledes, som det er løst. I saa Tilfælde vilde jeg være glad ved, at Mindretallet klart og aabent sluttede sig til en saadan konstitutionel Praxis; thi det vilde være et yderligere Fingerpeg for Befolkningen og Offentligheden til Forstaaelsen af dette Mindretals efterhaanden mere og mere mærkelige Stilling. Jeg venter derfor, at den ærede Ordfører for Mindretallet vil løse os denne Gaade, saa at vi i denne Henseende ikke skulde være i nogen Tvivl. — Der er ikke flere Ændringsforslag, som skulle være Gjenstand for Afstemning, og jeg skal derfor indskrænke mig hertil.

Dinesen: Maa jeg først bemærke med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 27, hvor den ærede Ordfører udtalte, at de 3,000 Kr., der der omhandles, og som ere en Godtgjærelse til 6 Skibslæger, konsekvent maatte negtes som en Følge af, at de have været negtede i Fjor, uagtet de nu ere bevilgede paa Finantsloven for næste Aar, at jeg ikke er enig med den ærede Ordførers Begrundelse af Negtelsen. Jeg anser det ikke for en Nødvendighed, at dette Beløb negtes, fordi det blev negtet i Fjor, da det jo ikke er ubekendt, at man undertiden paa Tillægsbevillingen giver en Bevilling, som er negtet paa Finantsloven for det foregaaende Aar. Jeg tror snarere, at det forholder sig saaledes, at Mindretallet har været enig med Flertallet i, at der ikke var nogen Nødvendighed for at bevilge dette Beløb, uagtet det er bevilget paa Finantslovsforslaget for det kommende Aar, og at vi derfor sammen med Flertallet have antaget, at dette Beløb meget godt kunde negtes, og at der ikke forelaa nogen fremtrædende Nødvendighed for Bevillingen, hvorfor vi altsaa have være enige med Flertallet i at modsætte os Bevillingen af disse 3,000 Kr. Naar jeg derefter kommer til det større Spørgsmaal, der angaar Forslaget under Nr. 35, Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, skal jeg ikke derom fremkomme med mange Udtalelser. Jeg opfattede det Allermeste af, hvad den ærede Ordfører har sagt, som værende rettet saa direkte mod Regjeringen, at det væsentligst maa være Regjeringens Medlemmers Sag at svare paa det, der saaledes er fremført af den ærede Ordfører. Derimod kom den ærede Ordfører i Slutningen af sit Foredrag med en Tydning af det, Mindretallet har udtalt i den Del af Betænkningen, som er forfattet af det, en Tydning, som jeg paa ingen

Maaade kan give min Tilslutning. Der ligger ikke det heri, som den ærede Ordfører har villet lægge deri, men jeg ser jo, og det viser sig ogsaa, at ligesom den ærede Ordfører er i Stand til at sige, at Finantsministeren Sædet har oplyst i Udvalget med Hensyn til den politiske Stilling i Almindelighed, saaledes er den ærede Ordfører ogsaa i Stand til her at læse det, Mindretallet har skrevet, som om det indeholdt en Misbilligelse af, hvad Regjeringen har foretaget sig. Den ærede Ordfører var dog ikke ganske sikker paa, at Mindretallet havde ment at ville udtale en saadan Misbilligelse af, hvad Regjeringen i saa Henseende havde gjort, og ønskede derfor, at Mindretallet vilde udtale sig. Men det forekommer mig at være aldeles overflødig for Mindretallet at komme med nogenjomhelst Udtalelse i saa Henseende. Mindretallet har i alle de Aar, hvor vi have forhandlet det store Spørgsmaal om Forsvarsagen, lagt saa klart for Dagen, hvad dets Opfattelse af dette Spørgsmaal er, at der nu ikke behøves nogen Udtalelse. Hvad der er skrevet af Mindretallet i Betænkningen, er saa klart, at Ingen med god Villie kan misforstaa, hvad der der er sagt, det er fuldstændig i Overensstemmelse med den Stilling, vi fire altid have indtaget; vi nære ikke den Formening, at Regjeringen har handlet uden Grund eller uden Nødvendighed med Hensyn til, hvad den har gennemført paa Forsvarsvæsenets Omraade. Vi have ydet vor Tilslutning til, hvad den har gjort, og det er min Overbevisning, at vi vedblivende vilde yde den Tilslutning, som er nødvendig paa dette Omraade, for at den kan blive gennemført, hvad vi anse for nødvendigt for Landet. Naar det ærede Medlem vil læse det, vi have udtalt, som han har gjort, overlader jeg det selvfølgelig til ham, og naar han opholder sig over, at det er sket paa Trods af Forfatningen o. s. v. saa forekommer det mig ikke, at der ved denne Leilighed for os kan være Anledning til at komme for dybt ind paa en Under søgelse deraf. Den ærede Ordfører veed jo meget godt, at der er andre Steder, hvor det kan prøves, dette Spørgsmaal om, hvorvidt der er handlet paa Trods af Forfatningen eller ikke, og den ærede Ordfører kan jo foranledige, at dette Spørgsmaal bliver gjort til Gjenstand for en Forsøvelse paa det Sted, hvor det rettelig kan prøves. Vi Andre kunne snarere have Grund til at opholde os ved den Hensynsløshed, som fra Flertallets Side er vist overfor dette Spørgsmaal, en Hensynsløshed, for hvilken den ærede Ordfører nu igjennem flere Aar har været Tolk heri Salen, og det undrer mig derfor ikke,